

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1066

20.08.2023 (134)

Lexicon - Michael Kühnen

144 - ARVOIDEALISMI

Kansallissosialistiselle etiikalle, kansallissosialismille elämänasenteena, on ominaista arvoidealismi. Tällä sitoutumisella arvoidealismiin kansallissosialismi erottaa itsensä tinkimättömästi porvarillisesta tai kristillisestä moraalista sekä dekadentista materialismista (ks. myös porvaristo, kristinusko ja dekadenssi) ja sijoittaa itsensä Euroopan vuosituhansia vanhaan idealistiseen traditioon, jonka huipentuma ja loppuunsaattaminen se on.

Tämä idealismi ei ole filosofisten tai uskonnollisten ajatusjärjestelmien idealismia vaan arvojen idealismia, se on elämänasenne, joka tunnustaa ihmiselämän arvokkaaksi ja mielekkääksi vain silloin, kun se asettuu sellaisen eettisesti korkeatasoisen idean palvelukseen, joka ylittää pienen ja rajallisen egon ja hehkuu sen läpi. Koska nykyisen liberaalikapitalistisen, porvarillisen miinusmerkkisen maailman eurooppalainen rappio on johtanut kaikkien arvojen ja aatteiden hajoamiseen ja perversioon, tarvitaan kansallissosialismista lähtevää vallankumousta, jotta arvo-idealismien elämänasenne saataisiin voimaan ja jotta tie Uuteen järjestykseen olisi siten vapaa.

Arvoidealismi tunnustaa arvohierarkian, jonka huipulla on ihmisen vastuu lajin säilymisestä ja kehityksestä, jonka biologinen humanismi perusti luonnontieteiden pohjalta: "Yhteinen hyvä menee oman edun edelle" on näin ollen kansallissosialistisen arvoidealismien etiikan peruslaki, josta kaikki muut henkilökohtaiset ja ylipersonalliset arvot johdetaan. Kansallissosialismi asettaa näin ollen yhteisön kaiken ajattelun keskiöön. Kansallissosialismi asettaa näin ollen yhteisön kaiken ajattelun, tunteiden ja toiminnan keskiöön ja ymmärtää yksilön aina yhteisön jäsenenä.

Arvoidealismi muovaa ihmistyyppin, joka elää lajinsa ja luontonsa mukaisesti, työläisen, vapaan mutta myös vapaaehtoisesti yhteisöön sidotun

kansallissosialistisen persoonallisuuden. Työläistyyppejä saa terävemmän ilmaisunsa poliittisesti tietoisessa sotilaassa (ks. Soldatentum) ja lopulta johtajatoverissa, Führerissä (ks. Führerprinzip ja Elite).

Kansallissosialismille työläinen, sotilas ja johtaja eivät ole luokkia ja kerroksia, vaan saman kansallissosialistisen elämänasenteen eri ilmenemismuotoja yhteisössä ja yhteisöä varten. Näin syntyy uutta järjestystä luonnehtiva ihmistyyppejä, jonka täydellisyys on tulevaisuuden kansa, joka Führerin sanojen mukaan kypsyy rodun ja persoonallisuuden korkeimman arvon ruumiillistumaksi.

Arvoidealismi on vapautta - ei enää porvarillista vapautta "siitä", vaan vapautta "sitä varten", joka täyttää yksilön elämän merkityksellä, mahdollistaa lajin säilymisen ja kehittymisen ja edistää sitä. Tätä vapautta ja siten yhteisöä palvelee yksilön itsetuntemus ja itsensä toteuttaminen, ja yksilöstä tulee kansallisesti sidottu persoonallisuus, työntekijä kansallisessa yhteisössä ja sen hyväksi.

Yhteisöllisyys, vapaus ja henkilökohtainen kehitys ovat siis arvoidealismien perusarvoja ja -sisältöjä. Ne konkretisoituvat ja ilmenevät monin tavoin kansallissosialistisen työläisen, sotilaan ja johtajan tyyppissä ja naisten keskuudessa äidin tyyppissä (ks. Äitiys). Tällä tavoin arvoidealismi voittaa hallitsevan miinusmaailman rappiollisen arvorelativismien.

145 - ARVORELATIVISMI

Dekadenssi on tappava uhka jokaisen korkeakulttuurin kukoistukselle ja selviytymiselle. Alkuperäisissä, perinteisissä arjalaisen rodun kehittyneissä kulttuureissa (ks. arjalaiset), jotka olivat lajinsa ja luontonsa mukaisia, tätä vaaraa torjuttiin tahdon jatkuvalla jännittämällä, korkeampiin arvoihin sitoutuneen aateliston etiikalla ja perinnöllä riitteineen, jotka muokkasivat ja määrittivät kaikkia luokkia ja asemia. Vasta kristinuskon kautta, jonka läpäisi juutalaisuuden hengettömyys, arjalaisen ihmisen luonto ja kulttuuri vieraantuivat pysyvästi. Sen dogmaattisuus hajotti perinteet ja riitit, jotka olivat luonnon ja lajin mukaisia.

Kristillisen valta-aseman romahtamisen jälkeen siitä seurannut koko rodun laajuinen rappio on näkynyt kasvavana ja yhä kohtuuttomampana materialismina, joka hajottaa ja tuhoaa kaikki vanhat arvot. Tuloksena on välinpitämättömyys ja sisäinen tuen puute, jota mikään ei enää sido. Tämä on tunnusomaista arvorelativismille, joka on yksi rappiojärjestyksen tärkeimmistä oireista. Tämä arvorelativismi kukoistaa erityisen hyvin länsimaissa nykyaikaisissa demokratioissa, joiden perustana on liberalismien ideologia, jossa liberalismi ymmärretään politiikaksi muuttuneena ja mielenmukaisuudeksi naamioituneena mielettömyytenä.

Arvorelativismi hajottaa juutalais-kristillisen ja porvarillisen moraalin (ks. porvaristo) arvot, jotka ovat joka tapauksessa lajille ja luonnolle vieraita,

ideologiaksi muodostuneen mielettömyyden avulla. Näihin vanhoihin arvoihin ei ole paluuta. Kansallissosialismin vallankumous voittaa siis arvorelativismin arvojen uudelleenarvioinnilla ja uudelleenluomisella, lajin ja luonnon mukaisella arvoidealismien etiikalla. Näin kansallissosialismi asettaa arvorelativismin suota vastaan rajoittamattoman ja täydellisen sitoutumisen korkeimpaan sitovaan arvoon, josta kaikki muut arvot ovat johdettavissa: Ihmisten ja rotujen selviytyminen ja korkeampi kehitys lajinsa mukaisesti.

146 - WERWOLF

Saksan kansallissosialismissa termi "ihmissusi" viittaa aseelliseen poliittiseen taisteluun. Tämä juontaa juurensa Saksan keskiaikaiseen historiaan, jossa "ihmissusiksi" itseään kutsuneet miehet puolustivat lakia ja kansan vapautta keisarivaltion heikkouden, paikallisten hallitsijoiden mielivallan tai vieraiden joukkojen miehityksen aikana aseellisella taistelulla ja Femen salaisella tuomiovallalla. Kolmannen valtakunnan kansallissosialistinen johto tarttui tähän ikivanhaan perinteeseen sodan viimeisenä vuonna ja pyrki järjestämään partisaanitaistelun Saksan maaperälle edennyttä toisen maailmansodan vihollisvaltaa vastaan. Tätä vuoden 1945/56 JdF:n partisaaniliikettä kutsuttiin nimellä "Ihmissusi", ja sitä tuettiin antautumiseen asti samannimisellä radioasemalla, omalla sanomalehdellä ja lentolehtisillä. Werwolfin taistelu päättyi lopullisesti vasta JdF:n alkupuoliskolla 1946/56.

Natsikiellon ja kansallissosialismin tukahduttamisen vuoksi sodanjälkeisenä aikana ja aina tähän päivään asti uuden sukupolven kansallissosialismista on toistuvasti noussut esiin yksilöitä ja ryhmiä, jotka ovat yrittäneet järjestää aseellista taistelua ihmissuden tunnuslauseen alla. Uuden Rintaman ajatusyhteisö suhtautuu ihmissusiin seuraavasti:

Todellisen kansanyhteisön luominen on Saksan kansallissosialistisen työväenpuolueen keskeinen poliittinen tavoite, ja se on mahdollista vain kansan suostumuksella ja vapaalla tahdolla, kansanjoukkojen puolueeseen kohdistaman luottamuksen kautta, joka sen on ansaittava ja jonka puolesta sen on taisteltava ja jota sen on vaalittava. Jos puolue voi toimia länsimaisessa demokratiassa, jossa noudatetaan sen periaatteita, joiden mukaan enemmistön mielipiteen on muodostuttava ja ilmaistava itseään vapaasti ja että ainoa edellytys vallan valtaamiselle on enemmistön voittaminen vapaissa vaaleissa, se johtaa taistelua laillisen vallankumouksen puolesta demokratian keinoin ja torjuu aseellisen vastarinnan. Mutta jos puolue on kielletty ja sitä vainotaan, aseellinen taistelu vapauden puolesta on eettisesti oikeutettua. Näin on epäilemättä kaikissa kolmessa nykyisessä Saksan osavaltiossa miehittäjien armosta.

Eettisesti perusteltu ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita taktisesti välttämätöntä. Vainosta ja kielloista huolimatta liberaalin kapitalismin järjestelmä Saksan

liittotasavallassa ja Itävallan liittotasavallassa tarjoaa ainakin jonkin verran liikkumavaraa poliittisen vapaustaistelun järjestämiselle ja puolueen uudelleenrakentamiselle. Tätä liikkumavaraa on käytettävä ja sitä käytetäänkin Uuden rintaman etu- ja massajärjestöjen laillisen järjestötyön ja NSDAP:n/AO:n laittoman propagandatyön kautta. Ylimääräisen aseellisen taistelun - ihmissuden - järjestäminen ei voi edistää tätä vapaustaistelua nykyisessä historiallisessa tilanteessa, vaan se voi vain estää ja lamauttaa sen.

Ihmiset eivät tällä hetkellä ymmärrä eivätkä tue ihmissutta, ja se veisi parhaat toverit järjettömästi pois taistelun ratkaisevilta rintamilta, vaarantaisi heidät ja lopulta uhraisi heidät lyhyessä ajassa. Nykyinen kansallissosialistinen liike olisi kuivunut kuiviin, kun aseellista taistelua olisi yritetty järjestää Saksassa. Siksi ihmissusi ei kuulu tällä hetkellä Uuden rintaman tai NSDAP/AO:n strategiaan eikä taktiikkaan. Ainoa edellytys ihmissuden syntymiselle on täydellinen vaino, joka ei enää salli mitään muuta toimintaa, ja/tai niin voimakas tyytymättömyyden lisääntyminen kansan keskuudessa, että massat toivottavat aseellisen taistelun tervetulleeksi ja tukevat sitä.

147 - WILLE

Kansallissosialismi perustuu luonnonlakien määräämään elämän todellisuuteen. Tärkeimmät näistä elämän laeista, jotka koskevat yhtä lailla kaikkia elämänmuotoja ja lajeja, ovat perinnöllisyys, erilaistuminen ja taistelu olemassaolosta ja siitä johtuva valinta (ks. eliitti).

Ihmislaji on kuitenkin ainoa tunnettu elämänmuoto, jolla on vapaa tahto ja joka voi siksi elää tilapäisesti - vaikkakin rappion ja lopulta lajin kuoleman hinnalla - jopa elämän lakien vastaisesti. Ihmislajin säilymistä ja kehitystä eivät siis takaa vallitsevat vaistot ja refleksit, vaan ne edellyttävät tietoista tahtoa elää lajin ja luonnon mukaisesti. Siksi tahto on yksi kansallissosialismin keskeisistä käsitteistä, sillä sen päätavoitteena on arjalaisen rodun säilyttäminen ja kehittäminen (ks. arjalainen).

Tämä koskee tietenkin ennen kaikkea kansallissosialismia elämänasenteena eli arvoidealismia etiikkaa. Kansallissosialismi kouluttaa tahdon ihmisiä. Persoonallisuudet, joissa kognitio, tahto ja teko sulautuvat yhdeksi kokonaisuudeksi (ks. myös Heil). Kansallissosialismin tieteellinen tietoteoria, biologinen humanismi, tekee tiedon mahdolliseksi: teko löytää merkityksen ja täyttymyksen tietoisessa taistelussa uuden järjestyksen puolesta.

Mutta tieto jää hedelmättömäksi, ja ihmisen kamppailu olemassaolosta on käsittämätöntä ilman tahtoa! Ilman tahtoa mikään ei ole ajateltavissa, maailma ja elämä vajoavat arvottomuuteen ja merkityksettömyyteen. Mutta tahto - luonnonlakien puitteissa - kykenee kaikkeen. Tahto luo uuden maailman ja antaa ihmiselämälle merkityksen ja arvon.

Koska ihminen on yhteisöllinen olento, hänen lajinsa säilyttäminen ja kehittäminen edellyttää myös yhteistä tahtoa: se edellyttää tahdon kantajaa, joka kokoaa jokaisen yksittäisen toverin kaikki energiat, voimat ja tahdon kokonaisvaltaiseksi mobilisoinniksi, organisoii ne ja ohjaa ne kohti yhteistä päämäärää. Tämä on kansallissosialistinen puolue (ks. Kansallissosialistinen Saksan työväenpuolue)!

Puolue on välttämätön ja perustavanlaatuinen tahdon yhteisö ja siten organisatorinen ja poliittinen etujoukko kansakunnan ja valtakunnan suurille ja kattaville tahdon yhteisöille, joiden puolesta se taistelee, joita se muokkaa ja kantaa. Kansallissosialistin maailma ja elämä - nämä yksin ovat luonnon ikuiset elämänlait ja hänen oma vapaa tahtonsa, joka sulautuu puolueen kollektiiviseen tahtoon!

148 - AIKAKAUSIEN KÄÄNNE

Todellinen vallankumous on kaikkien arvojen uudelleenarviointia, joka muuttaa elämänasenteita, normeja ja ajatuksia ja saa aikaan uuden maailman, uuden ajan. Vallankumoukset ovat käännekohtia ajassa! Siksi vallankumous liittyy yleensä kalenterin muuttamiseen tai ainakin yritykseen muuttaa sitä.

Niinpä kristinuskon vallankumous tuotti kalenterin "Kristuksen syntymän jälkeen", kun taas valistuksen vallankumous pyrki ottamaan käyttöön kalenterin "Tasavallan vuosi", jonka piti alkaa Ranskan tasavallan julistamisesta, mutta jonka Napoleon poisti jo muutaman vuoden kuluttua. On myös syytä mainita, että Italian fasismi laski "fasistisen aikakauden" vuodet, jotka alkoivat vuoden 1922 Rooman marssista, joka johti fasistisen puolueen vallankaappaukseen.

Kansallissosialismi on nykyajan ratkaiseva vallankumous, ja se käynnistää aikojen käänteeseen, joka johtaa uuteen järjestykseen. Tämän kansallissosialistisen aikakäänteeseen varsinainen vallankumouksellinen sisältö on biologinen ajattelu politiikassa, joka on johdettu biologisen humanismin tieteellisestä epistemologiasta ja johon liittyy uusi etiikka, arvoidealismien elämänasenne.

Elämä, jota tämä aikakäänteeseen muokkaa, suuntautuu siis tietoisesti biologisiin luonnonlakeihin, kuten perimään, erilaistumiseen ja olemassaolon kamppailuun, sekä eettisesti perusteltuun yhteisöllisyyden tahtoon. Siksi on itsestään selvää, että kansallissosialistinen maailmanliike, missä tahansa arjalaiset elävätkin, ilmaisee ja symboloi tätä aikakäänteeseen uuden kalenterin avulla. Tämä aikalaskelma viittaa kansallissosialistisen maailmankatsomuksen ja puolueen luojaan nerokkaaseen persoonallisuuteen, arjalaisen rodun aikakäänteentekijään ja pelastuksen tuojaan (ks. myös Heil) - Führeriin A D O L F H I T L E R !

Uusi aikakausi alkoi Adolf Hitlerin syntymästä; hänen nimissään se muotoutuu uudeksi järjestykseksi. Näin ollen 20. huhtikuuta 1989 - Führerin syntymäpäivänä

- alkaa kaikkien maailman kansallissosialistien ensimmäinen "Führerin vuosi" (JdF) ja sen myötä kansallissosialistinen aikakausi.

